

ΜΗΧΑΛΙΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταίς έπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ έξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : άπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑκάκις λ. 20, κατά μήνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΗΘΝΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΙ ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΥΠΟ
Ξ. ΖΑΜΠΕΛΙΟΥ

Τελειωθέντος τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ, τοῦ λεπτοτάτου, ψυχολογικοῦ, ἀναμέτου ἀληθείας καὶ συγχρόνου πολιτικῆς ἐνεστώτου μυθιστορήματος τοῦ ἐν ἀκμῇ Παρισινοῦ Εὐγενείου Κλαρετῆ, ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες ἔθνικόν μυθιστόρημα πρωτότυπον τοῦ λαοῦ ἱστοριοφιλοσόφου καὶ μεσαιωνοδίου Ζαμπελίου, τοῦ

ΚΡΗΤΙΚΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ

πρὸ δωδεκαετίας περίπου ἐκδοθέντος ἐν Βενετίᾳ καὶ ὑπὸ τῶν λογίων μόνον ἀναγνωσθέντος καὶ σχεδὸν εἰς τὸ Πανελλήνιον ἀγνώστους.

Ἐνομίσαμεν ὅτι ἐκθάπτομεν θησαυρὸν αἰσθημάτων ἔθνικῶν, φρονημάτων ὑγιῶν, ἰδεῶν πατριωτικῶν, κόσμον ἑμογενῆ τυραννηθέντα ὑπὸ τῶν Φράγκων, τμήμα ἔθνικῆς ἱστορίας αἰμασσοῦσης καὶ φρισσοῦσης ἔτι ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας, ὑπερθεὶν δὲ ὄλων αὐτῶν ὡς λευκὴν κεφαλὴν ἐπιπολάζουσαν τὴν μορφήν τῆς Σοφίας Δαμουλέν, τῆς ὁποίας τὴν ἔξοχον εἰκόνα ἐλπίζομεν ἐν τέλει τοῦ μυθιστορήματος νὰ πηράσχωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν. Οἱ

ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

εἶνε μυθιστόρημα ὅπερ πρέπει νὰ κομήσῃ πᾶσαν ἑλληνικὴν ἔστίαν, τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα νὰ διεισδύσῃ εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, τοῦ ὁποίου τὸ φρόνημα, αἱ ἰδέαι, τὰ αἰσθήματα, ἡ ψυχὴ, τὰ δάκρυα, οἱ χαρακτῆρες, δεόν νὰ ἐντυπωθοῦν εἰς τὴν σύγχρονον γενεάν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τὴν Κυριακὴν ἐκδίδεται τὸ Ἀ' φυλλάδιον τῶν Κρητικῶν Γάμων.

ΟΙ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΑΙ

Ἐχομεν ἐπὶ τέλους εἰς χεῖρας τὸν κατάλογον τῶν ἰδιοκτητῶν, οἱ ἀπόπατοι τῶν οἰκιῶν τῶν ὁποίων χύνονται εἰς τὰς δημοσίας ὑπονόμους, καταγεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Νομαρχίας καὶ ἐπικεχυρωμένον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων. Τὸ ὄλον τῶν χυνομένων ἀποπάτων εἶνε 618. Ἐξακοσίων δεκαοκτῶ ἀποπάτων τὰ προϊόντα ἀνωθρώσκουσιν

ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων καὶ πλατειῶν στομιῶν τῶν ὀχετῶν καὶ ἐκβάλλουσιν εἰς τὰς μεμακρυσμένας ἔπειτα συνοικίας. Αὐτὸς εἶνε ὁ μέλας ποταμὸς τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς. Ὅλαι αἱ ἔδοι καὶ ὄλαι αἱ τάξεις καὶ ὄλα τὰ ὀνόματα ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῷ μακρῷ αὐτῷ καταλόγῳ. Ἀπὸ τῆς Ὀδοῦ Αἰόλου μέχρι τῆς Ὀδοῦ Στουρνάρα, ἀπὸ τῆς Ὀδοῦ Αἰσχύλου μέχρι τῆς Ὀδοῦ Ἥθης, ἀπὸ τῆς Ὀδοῦ Καλοκοτρώνη μέχρι τῆς Ὀδοῦ Πραξιτέλου. Ὀνόματα δὲ, ἀπὸ τῶν ἀθηναϊκωτέρων μέχρι τῶν ἑμογενεστέρων, ἀπὸ τῶν σκαιοτέρων μέχρι τῶν στυλπνοτέρων, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνδρικοτέρων μέχρι τῶν δισποινικωτέρων. Ἐδῶ Συκομανδρόπουλος, ἐκεῖ Μελάς, καὶ παρεκεῖ... ἄς μὴ ἀναφέρωμεν τὸ εὐώδες ὄνομά της, ἐπιφυλασσόμενοι μίαν ἑμμεσοῦ προσωπικὴν ἐπίπληξιν. Μᾶς κατάλαβε ἄρα γες;

Θέλετε φερ' εἰπεῖν νὰ μάθητε τοὺς δηλητηριαστάς τῆς ἀριστοκρατικῆς Ὀδοῦ Σταθίων; Ἰδοῦ: Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀναγράφει τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκιῶν, ὁ δὲ ἄλλος τὸν ἀριθμὸν με συμπαθεῖο τῶν ἀποπάτων. Λοιπόν:

1,	Μαριγῶ Κασιμάτη,	4
3,	Ὅρφανᾶ Μπαλάνου,	4.
4,	Γ. Ρικάκης, Βλαχάκης	4.
2,	Γεώργ. Παναγιωταράς,	4.
1,	Ἐθνικὴ Τράπεζα,	1. *
1,	Ὅρφανᾶ Μαύρου,	4.
1,	Ἀρσάκειον μετὰ παρατηρημάτων,	9.
1,	Παναγιώτης Λύτσινας,	2.
1,	Σπυρίδων Χαλκοκονδύλης,	1.

κλπ. κλπ. κλπ.

Θέλετε Ὀδὸν Φιλελλήνων;

Θὰ εὕρητε Νικόλαον Δαμασκηνὸν δηλητηριαστὴν διὰ τεσσάρων ἀποπάτων καὶ Νεγρεπόντην μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὑγιείας, δηλητηριαστὴν διὰ ἄλλων τεσσάρων.

Θέλετε Πλατείαν Συντάγματος;

Ἐχετε Ἰωάννην Βούρον, δηλητηριαστὴν διὰ 3, Στέφανον Σκουλούδη, διὰ 3, Παναγ. Γιαννόπουλον διὰ 4, Παῦλον Καλλιγᾶν διὰ 5, καὶ Ψιακῆν (Ξεροδοχείον Ἀγγλίας) διὰ 6. Ἐπειτα ἀπορεῖτε διατί βρωμᾶ ἡ Πλατεία, καὶ προφασίζεσθε μόνον τὸ Περιβολάκι; Ἀκριβῶς δὲ κάτωθεν τῆς οἰ-

* Ἰησοῦτις καὶ εἰς αὐτό! Πῶς ἐξοικονομεῖται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα με ἓνα ἀπόπατον! Ἴσως διὰ νὰ φαίνεται ὅτι εἰλίγα τρώγει!

κίας Βούρου ανοίγει ἡ ὑπόνομος στόμιον Καρχαρίου καὶ ἐκείθεν εἰσβάλλει τὸ μίασμα. Φαντάσθητε καταιώνημα ἀποχωρημάτων τυφώνος! Ποιοὶ θὰ ἦνε οἱ ὄργανοι; Μολυσματώδεις. Καὶ ἐπὶ τὸ μυθιστορικώτερον: Εἰς διαβάτης περᾶ ἀπ' ἐκεῖ, τοὺς ἀρπάξει, τὴν ἀρπάξει, πίπτει κλινήρης, προσκαλεῖ τὸν ἰατρὸν, ἀποθνήσκει, ἀλληλοῦσα!

Εἰς τὴν Ὅδοσιν Ἐρμού ἀπαντᾶτε ὅ,τι ὄνομα θέλετε· ἀπὸ τῆς Χήρας Δαμαλᾶ μέχρι τῶν Ὀρφανῶν Κορομηλᾶ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν Τσαουσοπούλων μέχρι τοῦ Ἱερωνύμου Ρουσέν.

Θέλετε καθηγητὰς; Ἔχετε ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Ὀφθαλματρῶν τὸν κ. Βύθμιον Καστόρχην καὶ ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Πανεπιστημίου τὸν κ. Γεράκην; Θέλετε θεολόγους; Ἔχετε ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού τὸν κ. Μοσχάκην. Ἐλέτε ἰατροὺς; Ἴδου ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Πανεπιστημίου ὁ Μηλιώτης, ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Καρικίου οἱ ἰατροὶ Λέγγερη. Οἰκονομολόγος ὁ κ. Θεόδωρος Νέγρης, πρῶτον Δήμαρχον ὁ κ. Παναγιῆς Κυριακός, Ἀρειοπαγίτης ὁ κ. Ἰωαννίδης, βουλευτὴς ὁ κ. Τριγγέτας, ἱερεὺς ὁ κ. Παππᾶ Πονηρός, Δημοτικὸς Σύμβουλος ὁ κ. Μιχαὴλ Βρυζάκης, Δημοσιογράφος ὁ κ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος, ἀρχιτέκτων ὁ κ. Καφταντζόγλου, Στρατιωτικὸς ὁ κ. Ἰσχύμαχος, τραπεζίταις ὁ κ. Σκουζές, νομοδιδάσκαλος ὁ κ. Σαρίπολος, Δημοσία Καταστήματα τὸ Πολυτεχνεῖον, ἡ Ριζάρειος, τὸ Χημείον, ὁ Στρατῶν τοῦ Πεζικοῦ κλπ. κλπ.

Μόνον ναοὺς δὲν εὗρομεν καὶ ἐσκανδαλισθήμεν πολὺ.

* * *

Ἔννοεῖτε τώρα ὅτι ὅλαι αἱ τάξεις συνεισφέρουν εἰς τὴν δηλητηρίασιν τῶν πόλεων, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, ἐπιστήμονες καὶ ἀνεπιστήμονες, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὄρανα καὶ ἀνήλικα. Ἡ Δημοσία Ὑγεία, ὡς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον, εἶνε τι δι' ὃ πᾶσα φροντίς εἶνε αἰσχύνῃ ἀτομισμός, ἰδού ὁ θεὸς τοῦ συγχρόνου Ἑλλήνος. Ἄν ψοφῆς ἐσὺ, εἶσαι καλὰ ψοφισμένος· ἀρκεῖ νὰ εἶμαι ἐγὼ καλά. Ἀρκεῖ ν' ἀπομακρύνουν τὸ μίασμα ἐκ τῆς οἰκίας των ὁ δρόμος εἶνε τὸ δημόσιον καὶ τὸ δημόσιον δὲν εἶνε τὸ ἐγὼ. Αὕτη εἶνε ἡ χειρότερα κατάστασις μιᾶς κοινότητος· ἐντὸς τῆς καταστάσεως αὐτῆς πνιγόμεθα ὅλοι. Χαμένοι διὰ βίου! Οἱ πλούσιοι βλέπεις ἀδιαφοροῦν· τὸ ἔχουν δίπορτο· ἂν ἔλθῃ χολέρα, αὐτοὶ θὰ φύγουν· οἱ πτωχοὶ εἶνε ὀπαδοὶ τοῦ πεπρωμένου· ἂν ἔλθῃ χολέρα, σκέπτονται, ἐμένα θὰ πρωτοπάρῃ; Δὲν βαρεῖσαι; Αἱ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ὑγείας προνοητικαὶ ἀρχαὶ ἐγκληματοῦσιν ἀδιαφοροῦσαι. Ἴδου ὁ Κατάλογος αὐτὸς τῶν Δηλητηριαστῶν. Ὁ Νομάρχης, εὐρεθεὶς κατὰ τύχην νὰ λέγεται Δημητριάδης, ἀρχαῖος πολιτικὸς φίλος τοῦ Δεληγεώργη, χαρακτὴρ ὑπερήφανος, συνειθισμένος ἐπομένως νὰ μὴ κύπτῃ πρὸ οὐδενός, στέλλει τὸν κατάλογον εἰς τὴν Δημαρχίαν νὰ τὸν δημοσιεύσῃ, στιγματίζων οὕτω τὴν Καμόρραν τῶν Δηλητηριαστῶν. Ἡ Δημαρχία πῶς νὰ τὰ χαλάσῃ μὲ πεντακοσίους φίλους, ἀφοῦ καὶ οἱ ἀπόπατοι ἔχουν κουκκία! Τὸν παραπέμπει εἰς τὴν ἀστυνομίαν, περιορισθεῖσα μόνον νὰ τὸν ἐπικυρώσῃ. Ἡ ἀστυνομία, ἂν τὸν ἐδημοσίευσεν, θὰ ἠναγκάζετο νὰ λάβῃ καὶ τὰ μέτρα τῆς, μέτρα καταναγκαστικά, ὅσα τῇ ἐπιβάλλει ὁ νόμος. Εἶνε ὁμοῦς πρὸ πολλοῦ ἡ ἀστυνομία πεπεισμένη ὅτι τοιαῦτα πράγματα ριζικὰ εἶνε ἀνώτερα τῶν δυνάμεων τῆς ὑπάρχει τι διὰ μπάλωμα; Μάλιστα. Μεγάλαις δουλειαῖς δὲν τῆς ἀναλαμβάνει. Ἄν ἔκαμε τίποτε μετὰ τὴν πεζοδρομία, θὰ κάμῃ καὶ μετὰ τὸν ἀποπάτους. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ εὐρεθῶμεν ἡμεῖς νὰ βγάλουμε τὸ φεῖδι ἀπὸ τὴν τρύπα! Ἡ ἐπιεικεία ἀπὸ ἀρετὴν μετεβλήθη παρ' ἡμῖν εἰς ἐγκλημα. Μπορεῖς νὰ φονεύσῃς ἐξ ἐπιεικείας! Νὰ κλέψῃς ἐξ ἐπιεικείας! Νὰ ψευδομαρτυρήσῃς ἐξ ἐπιεικείας! Τῶν δὲ ἀρχῶν ἐπιεικεία

εἶνε στυλνότερα τῆς τῶν ἰδιωτῶν. Τὸ ἀγριώτερον ἐνὸς ὄργανου τῆς ἐξουσίας μούτρο μεταβάλλεται εἰς πρόσωπον ἐραστοῦ ἀπέναντι ἐνὸς ἑκατονδῶδεκα. Διατί νὰ δοθῇ ἄδεια εἰς τὸν πρῶτον βουλευτὴν Κυριακὸν νὰ κτίσῃ ὄχετον, ὅστις νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπόνομον τὰ δηλητηρία του; Τίς νόμος, ποῖα ἀστυνομικὴ διάταξις ἐπέτρεψε τὸ τοιοῦτο; Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐδῶ τὸ ζήτημα τῶν ἐρηπτικῶς κλεισμένων κιβωτίων; Ἦτο, ἀλλ' ἐχρειάζετο πρὸς τοῦτο ἀστυνομία, ἣτις νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Καλλιγᾶν, τὸν Ρενιέρην, τὸν Κυριακὸν, τὸν Σκουζέ: Κύριοι, εἶνε ἐντροπὴ, διὰ φειδῶ ὀλίγων χρημάτων, δι' ἐγώσμον ἀξιοκατακρίτων, νὰ δηλητηριάσῃτε τὴν πόλιν. Ἐπανορθώσατε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας τὸ κακόν, ἐὰν δὲν θέλετε νὰ σᾶς ἐξανγκάσω εἰς τοῦτο. Καὶ ἀστυνομίαν δυστυχῶς τοιαύτην δὲν ἔχομεν. Ὀλων παρ' ἡμῖν πεπτωκότων, κατέπεσε καὶ αὕτη εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς πτώσεως. Τῶν δ' ἐκάστοτε διευθυντῶν αἱ ἀτομικαὶ δραστηριότητες καὶ αἱ προσωπικαὶ φιλοτιμιαὶ εἰσὶν ἀπλαῖ γαλθανιστικαὶ ἀπόπειραι.

Ὁ Νομάρχης κ. Δημητριάδης ὑπέμνησεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἀπὸ τοῦ πρώτου χολερικοῦ κρούσματος ἐν Αἴγυπτῳ ὅλους τοὺς νόμους καὶ τὰ Β. Διατάγματα καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις—διότι τοιαῦτα θεωρήματα ἔχομεν τόσα, ὥστε ἡδυνάμεθα νὰ εὐεργετήσωμεν καὶ δώδεκα ἄλλα κράτη, πλὴν τοῦ ἰδικοῦ μας,—καὶ ἐζήτησε παρὰ τῆς ἀστυνομίας τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν ὅλης αὐτῆς τῆς προστατευτικῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ἐζήτησε δὲ ριτῶς, καθὰ ἡδυνήθημεν νὰ πληροπορηθῶμεν:

1ον. Νὰ πύσῃ ἡ ροὴ τῶν ἀκαθάρτων ἰδάτων ἢ προσερχομένη ἐκ τῶν μικρῶν οἰκιῶν εἰς τὰς ὁδοὺς.

2ον. Νὰ ἐξετασθῶσιν ὅλα τὰ μέρη, ὅθεν ἀναθυμιάσεις καὶ ἀπαφοραὶ, ὡς τὰ παρὰ τὴν ἰλατεῖαν τῆς Ὀμοιοίας, ἡ λεωφόρος Πειραιῶς, νὰ κενωθῶσι δὲ καὶ οἱ πεπληρωμένοι βόθροι.

3ον. Νὰ ἀπαγορευθῇ τὸ νὰ ρίπτονται αἱ ἀκαθαρσίαι τῶν οἰκιῶν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ οἰκόπεδα, ἀλλὰ νὰ μεταφέρονται εἰς ὠρισμένα μέρη ἐξω τῆς πόλεως, ὅπου νὰ μὴ πνέουν ἄνεμοι, εἰ δυνατόν δὲ καὶ νὰ καίωνται.

4ον. Νὰ ὑψωθῶσιν τὰ περιτειχίσματα τῶν οἰκοπέδων, ὥστε νὰ μὴ εἶνε προσιτὰ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν.

5ον. Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ σφαγὴ ἐντὸς τῆς πόλεως.

6ον. Νὰ ἐξετάζωνται ὅλα τὰ ἐδῶδιμα.

7ον. Νὰ καθαρίζωνται καὶ νὰ καταβρέχωνται αἱ ὁδοὶ τῶν συνοικιῶν.

8ον. Νὰ καθαρίζωνται καὶ πλύνωνται συνεχῶς τὰ οὐρητήρια, νὰ ἀνανεωθῶσι δὲ τὰ ἐκ τούτων ἐφαρμμένα.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ κυρίου Νομάρχου ἦτο ἀρκετὰ εὐρὺ, ἀλλὰ τοιαῦτα προγράμματα θέλουν εὐρεῖαν ἐκτέλεσιν καὶ πρὸ πάντων διαρκῆ ἐφαρμογὴν. Ὁμολογουμένως ὁ κ. Κοσσονάκος ἐζήτησεν ὅλα νὰ τὰ ἐκτελέσῃ ἀλλὰ ἡ πλάνη τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας εἶνε αὕτη: τὸ νὰ νομίζῃ ὅτι διὰ τῆς προσωπικῆς του ἐνεργείας μπόρει νὰ τὰ κάμῃ ὅλα. Διὰ τοιαύτης ἐκτάκτου ὄντως δραστηριότητος μπόρει νὰ κλονίσῃ τὴν σιδηρᾶν ὑγείαν του, ἀποτελέσματα ὁμοῦ δὲν δύναται νὰ φέρῃ.

Ἐνόσφ φέρ' εἰπεῖν ἡ ὑπηρεσία τῶν κάρρων ὑπόκειται εἰς ἐργολαβίαν ἐξαρτωμένην παρὰ τοῦ δήμου, ἡ ὑπηρεσία αὕτη θὰ γίνεταί στραβή, κουτσὴ, ζαβή. Ποῖος νὰ τὴν ἀναλάβῃ ὁμοῦ; Ἡ ἐκ ρίζης νόσος τοῦ διοικητικοῦ συστήματος, ἐξ

οὐ οὔτε τριῖνα ἤλλαξεν ἡ παρούσα κυβέρνησις, συντελεῖ ὥστε τὰ πάντα νὰ ναυαγῶσι. Νὰ τὴν ἀναλάβῃ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν κάρρων ἡ ἀστυνομία; Ὁ ὀργανισμὸς τῆς εἶνε τότε πλημμελής, ὥστε τὰ πράγματα θ' ἀποβοῦν χειρότερα. Θὰ εὑρεθῇ ἴσως ἓνας φιλότιμος ὑπαστυνόμος, ὁ ὁποῖος κάτι θὰ κάμῃ, ἀλλὰ θὰ εὑρεθῶν πλείοτεροι ἀφιλότιμοι οἵτινες δὲν θὰ κάμουν τίποτε. Ἡ ἀστυνομία σύγκειται ἐξ ὀργάνων· ἀλλ' ἡ ἐκλογή καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτῶν γίνεται τοιαύτη ὥστε ὀργανὰ δὲν ὑπάρχουν. Εἰς παλινῶντος ἐκλογεὺς παρουσιάζεται εἰς τὸν βουλευτὴν του· θέλω, κύριε βουλευτά, θέσιν· πεινῶ, ὁ βουλευτὴς· ἓνα μπιλετάκι εἰς τὸν Κοσσονάκον· νὰ τὸν κάμῃ κλητῆρα· τακτικὸν ἢ ἐκτακτον. Ἰδοὺ πῶς στρατολογοῦνται τὰ ὄργανα· πῶς δὲ μισθοδοτοῦνται; Μὲ τὸν μισθὸν ποῦ πέρνουν δεκαετῆ παιδιὰ εἰς τὰ ἐργαστάσια τοῦ Πειραιῶς. Μπορεῖτε νὰ ἔχητε ἀστυνομίαν οὕτω πως; Ὁ κ. Τρικούπης εἶπε τοῦλάχιστον ν' ἀφήσῃ κανὲν ἔγχος τῆς διαβάσεώς του; Νὰ κάμῃ ἐγγλέζικην ἀστυνομίαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν; Οὔτε ἐτόλμησεν, οὔτε ἐσκέφθη. Ἐχομεν οὕτω πως ἓνα σιδηρὸν κύκλον καταχρήσεων, ὅστις ὀνομάζεται ἑλληνικὴ διοίκισις, ἐντεταλμένη νὰ φθέρῃ τὰ πάντα. Ἐν τὸς τοῦ κύκλου αὐτοῦ οὐδὲν ὑγιὲς δύναται νὰ μείνῃ· πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἢ δημοσία υἱεῖα.

Ἀποροῦμεν μὲ τὸν κ. Νομάρχην πῶς δὲν ἐπρότεινε τὸ δραστικώτερον μέσον, πρὸς κατάργησιν τῶν δύο τρίτων τῶν μισθολογικῶν ἀναθυμιάσεων· τοῦτέστι κινητῶν ἀποπάτους οὐς ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἴσως ἴδῃνατο νὰ ἔχη. Ἐν Γερμανίᾳ, παρρηθεῖ εἰς φίλος εὐφωῖς, ὅτι λαμβάνων καθάρσιον δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ κλεισθῆς εἰς τὸ σπῆτι σου, διότι σὲ κάθε δέκα βήματα θ' ἀπαντήσῃς καὶ ἓνα κινητὸν ἀπόπατον. Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν κινητῶν ἀποπάτων μετὰ τῆς καταναγκαστικῆς δι' ἐρμητικῶς κεκλεισμένων κιβωτίων κενώσεως τῶν βόθρων καὶ διὰ ποινικῆς μέχρι Μεδρσεσὲ καὶ Κόκλα καταδιώξεως παντὸς Διλητηραστοῦ, δι' ὀλιγίστων δαπανῶν θὰ ἔλυε τὸ ἥμισυ τοῦ προβλήματος τῆς Δημοσίας Ἑυγείας. Τὸ ἄλλο ἥμισυ θὰ ἔλυεν ἡ παραδοχὴ τοῦ συστήματος διατηρήσεως τῶν ὁδῶν, περὶ οὗ ἐς ἄλλοτε.

Καλιεθάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Λοιπὸν πρόκειται πάλιν νὰ προσκινήσῃ ἡ Ἑλλάς διὰ τοῦ Βασιλέως ἢ τῆς Βασιλίσσης τὸν Λευκὸν Τσάρον παρισταμένη εἰς τοὺς ἐν Κεττίγνη γάμους καὶ ποιούσα τρόπον τινα ἐπίδειξιν κατὰ τῆς αὐστρογερμανικῆς συμμαχίας! Καὶ ὁ Τρικούπης βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς πρωθυπουργός!

Ἡ τελευταία ἐν Ἰσλ συνέντευξις τῶν αὐτοκρατόρων Αὐστρίας καὶ Γερμανίας ἐθώλωσε πάλιν τὰ πολιτικά· καὶ φαίνεται πλέον ἡ αὐστρογερμανικὴ αὐτὴ συμμαχία στορεομένη κατὰ τῆς Ρωσίας, ἥς τὰ ἄγρια πανσλαβιστικὰ ἔνστικτα ἐξέχυθησαν καὶ αὐθὶς διὰ στόματος τοῦ στρατηγοῦ Γούρκου, τοῦ νέου γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Πολωνίας, διαδεχθέντος φαίνεται ὅλον τὸ πνεῦμα τῆς γενναίου Σκουπελέφ. Ἐν τινὶ προπόσει ἦν ἕκαμεν ὁ Ρώσος στρατηγὸς προσεκάλεσε τοὺς Πολωνοὺς, εἰς ὧν τὴν διοίκισιν ἐτάχθη, νὰ παραιτηθῶσι τῶν πατριωτικῶν ὀνειρῶν των καὶ νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸ δίκαιον τοῦ Σλαβισμού. «**Ὁ σλαβισμὸς πρέπει νὰ νικήσῃ καὶ θὰ νικήσῃ**»· διὰ τοῦ δόγματος αὐτοῦ κατέπαυσε τὸν λόγον του, δόγματος ὅπερ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς σφοδρὰ στρατιωτικὴ ἀπάντησις εἰς τὰς ἐν Ἰσλ συνεντεύ-

ξεις τῶν δύο αὐτοκρατόρων καὶ τὰς ἐν Γαστῶν μεταξὺ Καλινόυ καὶ Βίσμαρκ. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Πολωνία ἐκδικεῖται τὰς καταστροφὰς τῆς, γενομένη πάλιν τὸ Μῆλον τῆς Ἐριδος καὶ περὶ ἑαυτὴν ἔχουσα τρεῖς μνηστῆρας, τὴν Ρωσίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστροουγγαρίαν. Ἡ δύναμις ἥτις τὴν κατέβαλε ἤδη διὰ τοῦ Γούρκου τὴν περιποιεῖται· αἱ δύο σύμμαχοι Γερμανία καὶ Αὐστροουγγαρία τὴν ἀντιπεριποιούνται. Τὰ δὲ ἀνατολικά θολοῦνται καὶ ἡ χερσόνησος τοῦ Αἴμου διατελεῖ εἰς πλήρη ταραχήν.

Ἡ Σερβία ἔχει θυέλλας· τὸ Μαυροβούνιον προπαρασκευάζεται· ἡ Βουλγαρία ταρασσεται· ἡ Ρουμανία κατασκευάζει ὄνειρα ἐπὶ ὀνειρῶν· καὶ μόνον ἡ Ἑλλάς κοιμάται, καὶ μόνος ὁ κ. Τρικούπης ἐχρηγορεῖ, πῶς νὰ πνίξῃ τοὺς ἐχθρούς του, ὅχι τοὺς Τούρκους ἢ τοὺς Σλάβους, ἀλλὰ τοὺς Ἑλληνας ἐχθρούς του.

Τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον Κωνσταντινουπόλεως, ἐθεώρησε τὴν Σμύρνην ἀλύμαντον καὶ ἤρε τὴν καθάρσιν. Οὕτω πως πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπόπτος, ἀν θέλῃ ὁ κ. ὑπουργός νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐστηρὴν λογικὴν τῶν καθάρσεων.

Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Μέγαρα ὁ ἕτερος τῶν δύο ὑποψηφίων διὰ τὴν διαταχθεῖσαν συμπληρωτικὴν ἐκλογὴν ὁ κ. Ν. Φιλάρετος, δικηγόρος, ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων συμπολιτῶν μας, εὐτυχήσας νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας Δελιγεώργη, οὗ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς θ' ἀκολούθησεν ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα του, δι' ἧ καὶ ἀπὸ τοῦδε λίαν προσφιλῆς καὶ δημοτικώτατος εἰς τοὺς Μεγαρίτας, λατρεύοντος, ὡς γνωστὸν, τὸν μεταστάντα μέγαν πολιτικὸν μας, καὶ τώρα βεβαίως τιμῆσοντος διὰ τῆς λευκῆς αὐτῶν ψήφου τὸν συνδέσαντα τὴν τύχην καὶ τ' ὄνομά του μετὰ τῆς κορωνίδος τῶν ἀθίδων θυγατρὸς ἐκείνου. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ἐπιτυχίαν εἰς τὸν κ. Φιλάρετον, παρέχοντα ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ἐντίμου καὶ φιλοπάτριδος πολιτεύσεως.

Ἐκ Βονίτης μᾶς γράφουν ὅτι ἡ Ἑψ. Πύλη διὰ Σουλτανικοῦ Ἰραδὲ ἐπέβαλεν εἰς τὰς ἀρχὰς Πρεβέζης τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Οἱ πλοῖους τῶν ἐν Σμύρνη δικηγόρων ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τοῦ δικαστοῦ τοῦ αὐτόθι προξενείου μας· ἡ δὲ κυβέρνησις ἔχει φαίνεται καλλίστας πληροφορίας περὶ τῆς ἐντιμότητος καὶ ἀκεραιότητος αὐτοῦ· ἡμεῖς μὴ εἰδότες, δὲν ἀποφαινόμεθα.

Κατὰ τὴν 11 ὥραν τοῦ μεσονυκτίου τῆς χθὲς ὁ σιδηρόδρομος Ἀθηνῶν—Πειραιῶς κατεπλάκωσεν ἀτυχῆ στρατιώτην τοῦ 14ου τάγματος εἰς τὴν θέσιν Καραϊσκάκη. Ἀγνοοῦμεν πῶς συνέβη τὸ φρικτὸν αὐτὸ δυστύχημα.

Εἰς τὰ περιβόλια τοῦ Μιχαὴλ Βόδα καὶ τῆς Κασίδας·ρίπτονται τεθνεῶτες σκύλοι, ἐλεύθερα, σάνα ἦσαν στὸ σπῆτι τους.

Οἱ Ἑβραῖοι τὴν παθαίνουν παντοῦ. Ἐν Πέστη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα μίαν ὀλόκληρον νύκτα οἱ Ἑβραῖοι κατεδιώκοντο ὡς σκύλοι λυσσῶντες. Μὲ τοὺς Ἑβραϊοδιώκτας ἀνακατεῦνται πολὺ εὐκόλα καὶ οἱ λωποδύται τοῦ Κοσσονάκου.